

Referat fra ICPAN 23 den 20.-22.september i.

Jeg har været så privilegeret, at jeg har haft mulighed for at deltage i ICPAN 23 i Amsterdam. Der er utrolig meget positivt at fremhæve, blot det at være afsted sammen med to kollegaer både fagligt og socialt, er for mig meget givende. Vi mødes med opvågningssygeplejersker fra hele verden og har networking på flere niveauer, lige fra vi står ved vores poster og til uformelle snakke ved gallafesten, det er utroligt spændende.

Danmark er meget rigt repræsenteret både hvad angår antal af deltagere, antallet af posters og antallet af oplægsholdere. Jeg vil derfor tillade mig at fremhæve en dansk oplægsholder, nemlig Jørgen Jensen fra Rigshospitalet. Hans oplæg hed:

Culture and Continuity: handovers to the PACU

Jørgen har undersøgt, hvordan opvågningssygeplejerskerne oplever overleveringen fra anæstesi til dem og hvilke faktorer, der indvirkede på den oplevede kvalitet af overleveringen. Det er en meget genkendelig problematik, Jørgen tager fat i, men ikke desto mindre aktuelt. Det var tydeligt for mig, at problemet heller ikke var nyt set fra Jørgens perspektiv, hvilket afspejlede sig i de spørgsmål og antagelser, han præsenterede.

Hans undersøgelse indeholdt data indsamlet igennem en uge på hans arbejdsplads Hovedortocenteret på RH. Den bestod af 25 spørgsmål til opvågningssygeplejersken omhandlende alt fra selve indholdet i overleveringen til måden budskabet blev videregivet på og til patientpræsentationen, som i denne undersøgelse betyder: hvordan lå pt i sengen, var han påklædt/skærmet mod blottelse osv.

Resultaterne af den lille undersøgelse viste bl.a. at det har betydning for kommunikationen, om anæstesisygeplejersken/lægen har haft hele forløbet med patienten, eller om han har overtaget patienten eller muligvis "bare" har vækket. Og som noget meget interessant havde Jørgen også spurgt ind til, om der var forskel på indhold og måden hvorpå overleveringen blev givet af hhv. en anæstesisygeplejerske og en anæstesi-læge ung/erfaren.

Ikke overraskende var et af resultaterne, at det stresser anæstesisygeplejersken hvis han ikke har været med i hele forløbet og at dette bl.a. giver sig udtryk i, at han taler alt for hurtigt med fare for, at vigtig information går tabt. Et andet resultat var, at

der på afdelingen var arbejdet helt konkret med, at patienten skulle have underbukser på og være bedre lejret inden ankomsten til opvågningen.

Jeg har i dette referat ikke plads til alle data, men er sikker på, at Jørgen gerne giver sine slides videre

Sådan en forholdsvis lille undersøgelse er i mine øjne SÅ inspirerende, fordi den er relativ ukompliceret og både sætter fokus på en kendt problematik og fører til en forbedring. På min egen arbejdsplads NOH har vi arbejdet med et overleveringsredskab "Ta Tiden" og jeg kan sagtens se at de data, Jørgen har fra sin undersøgelse, kan anvendes til det videre arbejde her. Anvendelse af Forbedringsmodellen har sin berettigelse i disse projekter, da det jo netop er en forbedring, vi ønsker, så tak for data, Jørgen.

Tak for et spændende oplæg og en fantastisk konference.

Charlotte Hyllested Pedersen

Opvågningen Nordsjælland Hospital